

Minister Rozwoju,
Pracy i Technologii

Data: 11 lutego 2021
Znak sprawy: DMP-II.025.58.2021

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz.162) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii w dniu 29 stycznia 2021 r., Nr rej. 16117/2021, przez przedsiębiorcę:

reprezentowanego przez Pełnomocnika:

uznam za prawidłowe stanowisko przedsiębiorcy zawarte w przedłożonym wniosku w zakresie:

1. wniesienia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o której mowa w art. 9² ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (DZ.U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.) w przypadku wykonywania czynności polegających na przekazaniu zakupionych napojów alkoholowych do przykładowego sklepu, w ramach tego samego przedsiębiorcy;
2. wniesienia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o której mowa w art. 9² ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (DZ.U. z 2019 r., poz.

2277 z późn.zm.) w przypadku wykonywania czynności polegających na nieodpłatnym przekazywaniu próbek reklamowych napojów alkoholowych.

Uzasadnienie:

W dniu 29 stycznia 2021 r. Minister Rozwoju, Pracy i Technologii otrzymał wniosek z dnia 29 stycznia 2021 r. przedsiębiorcy (...) z siedzibą w (...), reprezentowanego przez Pełnomocnika (...) o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz.162).

Z wniosku wynika, że przedsiębiorca jest producentem napojów alkoholowych. Spółka jest również dystrybutorem napojów alkoholowych, wyprodukowanych przez inne podmioty, które Spółka importuje oraz wewnątrzwspólnotowo nabywa. Spółka odsprzedaże przedmiotowe napoje alkoholowe (i te wyprodukowane i te, dla których jest dystrybutorem) innym podmiotom posiadającym zezwolenia na obrót hurtowy lub/i zezwolenia na sprzedaż detaliczną. Spółka posiada zezwolenie na handel hurtowy alkoholem powyżej 18% o numerze (...). W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej Spółka oprócz sprzedaży i odsprzedaży napojów alkoholowych, przekazuje swoim kontrahentom próbki produkowanych przez siebie napojów alkoholowych, w celu promocji nowych produktów wprowadzanych przez Spółkę na rynek, jak i promocji już dystrybuowanych produktów. Celem ich przekazywania jest promocja wyrobów Spółki, wśród podmiotów posiadających zezwolenie na obrót hurtowy i/lub detaliczny. Próbkę te są przekazywane nieodpłatnie, często wraz z innymi materiałami promocyjnymi firmy. Poza opisaną powyżej działalnością gospodarczą, spółka prowadzi także przyzakładowy sklep firmowy, w którym prowadzi detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych na podstawie odrębnego zezwolenia na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. W sklepie zakładowym Spółka sprzedaje zarówno wyprodukowane przez siebie napoje alkoholowe, jak również te zakupione, których jest dystrybutorem. Spółka w celu przekazania napojów alkoholowych do sprzedaży detalicznej w sklepie przyzakładowym przemieszcza napoje alkoholowe z magazynów Spółki. Magazyny Spółki są wpisane w zezwoleniu na obrót hurtowy jako miejsca wykonywania działalności obrotu hurtowego.

Spółka powzięła w ostatnim czasie wątpliwości odnośnie kwalifikacji poszczególnych czynności do określonego zezwolenia posiadanego przez (...) tj. do zezwolenia na sprzedaż detaliczną, lub obrót hurtowy.

Ponadto Spółka nie ma pewności odnośnie zakresu przedmiotowego opłaty za zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi powyżej 18% w przypadku przekazywania bezpłatnych próbek reklamowych w ramach działalności marketingowej.

Pytania Spółki:

- 1) Czy Spółka jest obowiązana do uiszczania opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi powyżej 18%, od napojów alkoholowych przemieszczonych z magazynów Spółki do sklepu przyzakładowego i następnie sprzedawanych detalicznie w sklepie przyzakładowym Spółki?
- 2) Czy Spółka jest obowiązana do uiszczania opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi powyżej 18%, z tytułu nieodpłatnego przekazywania próbek reklamowych?

Stanowisko wnioskodawcy:

1. W ocenie Spółki, opłata od zezwolenia na obrót hurtowy jest uiszczana wyłącznie w momencie faktycznego obrotu hurtowego tzn. zakupu napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia, lub też w sytuacji zbycia napojów alkoholowych przez ich producenta podmiotom prowadzącym sprzedaż detaliczną i posiadających zezwolenie detaliczne na sprzedaż napojów alkoholowych. Z tego powodu, przesunięcie wyrobów z magazynów Spółki do sklepu przyzakładowego i wolumen sprzedaży detalicznej w sklepie przyzakładowym prowadzonym przez producenta napojów alkoholowych, nie może zostać zaliczony do zezwolenia na obrót hurtowy napojów alkoholowych powyżej 18%.

W uzasadnieniu stanowiska wnioskodawca stwierdza, że ustawa o wychowaniu w trzeźwości określa podstawę naliczania opłaty z tytułu obrotu hurtowego napojami alkoholowymi powyżej 18%. Za podstawę naliczenia powyższej opłaty ustawodawca uznaje zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia oraz zbycie napojów alkoholowych przez producenta w sytuacji, jeśli zbywa je podmiotowi, który posiada właściwe zezwolenie detaliczne na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Zgodnie z Art. 9⁴ ustawy o wychowaniu w trzeźwości, warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ust. 1 ustawy, jest:

„(...)2) sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych;

(...)7) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu;”.

Jednocześnie na podstawie art. Art. 9⁵ ustawy, zezwolenia na obrót hurtowy minister właściwy do spraw gospodarki cofa w przypadku nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 3, 4 i 7. Z kolei zezwolenie na obrót hurtowy minister właściwy ds. gospodarki może cofnąć w wypadku nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 2, 5 i 8. Z kolei zgodnie z art. 18 ust. 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, warunkiem prowadzenia sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży uznaje się:

„(...) 6) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscu wymienionym w zezwoleniu;

7) zgłaszanie organowi zezwalającemu zmian stanu faktycznego i prawnego, w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu, w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;

8) prowadzenie sprzedaży w punkcie sprzedaży spełniającym wymogi określone przez radę gminy, na podstawie art. 12 ust. 1–3;

9) przestrzeganie innych zasad i warunków określonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 18 ust. 10 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, zezwolenie na sprzedaż detaliczną organ zezwalający cofa w przypadku:

„(...)2) nieprzestrzegania określonych w ustawie warunków sprzedaży napojów alkoholowych;”.

Tym samym można wskazać iż prowadzenie sprzedaży detalicznej i zaliczanie wolumenu sprzedaży z tytułu tej działalności do opłaty za zezwolenie z tytułu obrotu hurtowego napojami alkoholowymi powyżej 18% skutkowałoby naruszeniem art. 9⁴ ust. 2, a tym samym doprowadziłoby do naruszenia przepisów zezwolenia. Również w przypadku naliczenia wolumenu sprzedaży w sklepie przykładowym do zezwolenia na obrót hurtowy, skutkowałoby nieprzestrzeganiem uzyskanego

zezwolenia na podstawie art. 18 ust. 10. Tym samym kwalifikacja sprzedaży prowadzonej w ramach jednego zezwolenia, do drugiego zezwolenia tj. sprzedaży hurtowej do zezwolenia na sprzedaż detaliczną, lub też klasyfikacja sprzedaży detalicznej do hurtowej, prowadziłoby de facto do powstania pułapki legislacyjnej, gdzie uzyskanie obydwu zezwoleń skutkowałoby naruszeniem warunków uzyskania zezwoleń. Za czynność stanowiącą obrót hurtowy nie można również uznać przesunięcia napojów alkoholowych pomiędzy magazynami Spółki, stanowiącymi miejsca wykonywania działalności obrotu hurtowego, a sklepem przyzakładowym, prowadzącym sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Obrotem hurtowym są wyłącznie czynności zdefiniowane w ustawie jako zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia oraz zbycie napojów alkoholowych przez producenta w sytuacji, jeśli zbywa je podmiotowi, który posiada właściwe zezwolenie detaliczne na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. W sytuacji przemieszczenia wewnętrznego pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Spółki nie dochodzi do odsprzedaży napojów alkoholowych przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia, jak również nie dochodzi do zbycia wyprodukowanych przez Spółkę napojów podmiotowi, który posiada właściwe zezwolenie detaliczne na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Podsumowując, w przedstawionym stanie faktycznym, działalność z tytułu prowadzenia sklepu przyzakładowego jest prowadzona w sposób autonomiczny względem prowadzonej przez Spółkę produkcji i obrotu hurtowego wyprodukowanymi napojami alkoholowymi. Z tego powodu przesunięcia wyrobów z magazynów Spółki do sklepu przyzakładowego, oraz wolumen sprzedaży detalicznej w sklepie przyzakładowym prowadzonym przez producenta napojów alkoholowych, nie mogą zostać przypisane do zezwolenia na obrót hurtowy napojów alkoholowych powyżej 18%. Z powyższego wynika, że niemożliwa jest kwalifikacja sprzedaży w ramach sklepu przyzakładowego do opłaty za obrót hurtowy napojami alkoholowymi, podobnie jak niemożliwa jest kwalifikacja wolumenu obrotu hurtowego do sprzedaży detalicznej prowadzonej ramach tegoż sklepu. Tym samym w ocenie Spółki przemieszczenia do sklepu przyzakładowego i sprzedaż detaliczna nie podlegają opłacie za zezwolenie na obrót hurtowy.

2. W ocenie Spółki, próbki reklamowe przekazywane nieodpłatnie, nie mieszczą się w definicji obrotu hurtowego wskazanej w ustawie o wychowaniu w trzeźwości. Tym samym nieodpłatne przekazywanie napojów alkoholowych w celu promocji

i marketingu, nie wchodzi w zakres opłaty za zezwolenia na hurtowy obrót napojami alkoholowymi powyżej 18%.

W uzasadnieniu stanowiska wnioskodawca stwierdza, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Obrót hurtowy został określony przez Ustawodawcę w art. 2¹, ust. 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości jako zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia. Zgodnie z art. 9¹ ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości producent napojów alkoholowych jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, jeżeli zbywa swoje wyroby przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia, o których mowa w art. 18 ust. 1. Zgodnie z art. 9² ust 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości opłatę za zezwolenie, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, ustala się w wysokości 22 500 zł za 250 tys. litrów 100% alkoholu, z zastrzeżeniem ust. 7–10. Tym samym ustawa o wychowaniu w trzeźwości za główne kryterium kwalifikujące do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy uznaje zakup napojów alkoholowych w celu dalszej odsprzedaży, a także działalność producenta napojów alkoholowych wyłącznie w przypadku zbycia swoich wyrobów przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia detaliczne na sprzedaż napojów alkoholowych. Z powyższych przepisów jasno wynika, że zezwolenie na obrót hurtowy dotyczy wyłącznie sytuacji, w których podmiot dokonuje zbycia (sprzedaży) bądź dalszej odsprzedaży napojów alkoholowych. Tym samym, Spółka chciałaby wskazać, iż nieodpłatne przekazywanie próbek wyrobów, nie mieści się ani w kryterium zakupu napojów alkoholowych w celu dalszej odsprzedaży, ani w kryterium zbycia przez producenta napojów alkoholowych podmiotom posiadającym koncesje detaliczne, co wyłącza możliwość ich kwalifikacji do obrotu hurtowego.

Stanowisko Spółki jest zgodne z rozumieniem instytucji sprzedaży na gruncie prawa prywatnego. Zgodnie bowiem z art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. -Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 dalej: kodeks cywilny) przez sprzedaż należy rozumieć: „Art. 535 Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.” Tym samym umowa sprzedaży musi zgodnie z orzecznictwem sądów oraz doktryny posiadać określone cechy, bez których nie można mówić o sprzedaży m.in: wzajemność, określająca dwustronne zobowiązanie sprzedawcy i kupującego, oraz odpłatność czyli ustalenie ceny wyrażonej w pieniądzu.

Stock chciałby wskazać, że wskazane cechy umowy w sposób oczywisty sposób wskazują iż, przekazywanie przedmiotowych bezpłatnych próbek reklamowych, nie może stanowić sprzedaży. Próbkę są przekazywane jako jednostronne oświadczenie woli, które nie ma charakteru wzajemnego (Spółka, nie oczekuje od swoich kontrahentów żadnych czynności w zamian za bezpłatne próbki). Ponadto, próbki, jak było już wielokrotnie podkreślane są bezpłatne, co samo w sobie wyklucza ich odpłatne przekazywanie. W ocenie Spółki, warto wskazać tutaj iż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego (Wyrok Sądu Najwyższego - z dnia 5 lutego 2002 r. sygn.. II CKN 726/00 „Cena stanowi element przedmiotowo istotny (cechę konstytutywną) umowy sprzedaży. Jeżeli w umowie sprzedaży występuje brak określenia ceny, to czynność prawna jest nieważna. Sprzeczność z prawem zawartego w umowie sprzedaży postanowienia o cenie powoduje, że cała umowa z powodu sprzeczności z prawem jest nieważna.” W związku z powyższym przekazywanie nieodpłatnych próbek na cele reklamowe, nie może być uznane za sprzedaż, a tym samym wyłącza to możliwość kwalifikacji nieodpłatnych przekazów próbek reklamowych do opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

Stanowisko Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii:

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy stwierdzam, że stanowisko wyrażone przez przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.) w zakresie:

1. wniesienia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o której mowa w art. 9² ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (DZ.U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.) w przypadku wykonywania czynności polegających na przekazaniu zakupionych napojów alkoholowych do przykładowego sklepu, w ramach tego samego przedsiębiorcy;
2. wniesienia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o której mowa w art. 9² ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (DZ.U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.) w przypadku wykonywania czynności polegających na nieodpłatnym przekazywaniu próbek reklamowych napojów alkoholowych.

uznać należy za prawidłowe.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art.9, ust. 1 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Zgodnie z art. 9¹, ust. 5 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości producent napojów alkoholowych jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, jeżeli zbywa swoje wyroby przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia, o których mowa w art.18 ust.1 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Dla zezwoleń na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, określa się limit w wysokości minimum 250 tys. litrów 100% alkoholu rocznie. Limit może być zwiększony na wniosek przedsiębiorcy złożony nie później niż 30 dni od dnia wykorzystania limitu określonego w zezwoleniu (art. 9² ust. 3 i 3a ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości)

Zgodnie z art. 9² ust. 6 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości opłatę za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, ustala się w wysokości 22.500 zł. za 250 tys. litrów 100% alkoholu.

Zgodnie z art. 9² ust. 27 ww. ustawy opłata za zwiększenie limitu, o którym mowa w art.9¹ ust.3, jest pobierana w zależności od liczby litrów 100% alkoholu, zgłoszonej we wniosku, proporcjonalnie do wysokości opłaty określonej w art. 9² ust.6.

Zgodnie z definicją, określoną w art. 2¹ ust. 1 pkt 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Odnosząc się do pierwszego przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego – przekazania zakupionych napojów alkoholowych do przykładowego sklepu, w ramach tego samego przedsiębiorcy, stwierdzić należy, że zgodnie z powyższą definicją obrotu hurtowego czynność ta nie stanowi obrotu hurtowego napojami alkoholowymi. W związku z powyższym nie podlega opłacie, o której mowa w art. 9² ust. 6 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości tj. opłacie za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, ustalonej w wysokości 22.500 zł. za 250 tys. litrów 100% alkoholu.

Odnosząc się do drugiego przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego - nieodpłatnego przekazywania próbek reklamowych napojów alkoholowych, stwierdzić należy, że zgodnie z powyższą definicją obrotu hurtowego czynność ta nie stanowi obrotu hurtowego napojami alkoholowymi. W związku z powyższym nie podlega opłacie, o której

mowa w art. 9² ust. 6 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości tj. opłacie za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, ustalonej w wysokości 22.500 zł. za 250 tys. litrów 100% alkoholu.

Uwzględniając powyższe stwierdzam, że wnioskodawca, wykonując czynności w zakresie przekazania zakupionych napojów alkoholowych do przykładowego sklepu, w ramach tego samego przedsiębiorcy oraz wykonując czynności w zakresie nieodpłatnego przekazywania próbek reklamowych napojów alkoholowych nie prowadzi obrotu hurtowego napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu. W związku z powyższym w zakresie czynności przekazania zakupionych napojów alkoholowych do przykładowego sklepu, w ramach tego samego przedsiębiorcy oraz w zakresie czynności nieodpłatnego przekazywania próbek reklamowych napojów alkoholowych nie jest zobowiązany do wniesienia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18%, o której mowa w art. 9² ust. 6 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
- 2) Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 z późn.zm. – p.p.s.a.).
- 3) Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221 poz. 2193 z późn.zm.).
- 4) Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).

5) W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii. Z dniem doręczenia Ministrowi Rozwoju, Pracy i Technologii oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Opłatę za wydanie niniejszej decyzji

w wysokości 40 zł wniesiono w dniu

29.01.2021 r. na konto Ministerstwa Rozwoju,

Pracy i Technologii Nr 16 1010 1010 0039 0022 3100 0000

Z poważaniem

Z upoważnienia
Wojciech Paluch
dyrektor departamentu

[podpisano elektronicznie]